

De eerste Vogelkijkhuttentocht Van de (VWG) Vogelwerkgroep de Bevelanden

Op zaterdag 7 september 2002 om 08:00 uur, begon de geplande grote vogelkijkhuttentocht in het Zeeuwse en even daar buiten. Met z'n drieën Peter, Idde en ik zelf, reden wij via Noord-Beveland, langs de afslag voor de Zeelandbrug naar Colijnsplaat, daar op het akkerland zaten een grote groep goudplevieren. In de inlaag de Wanteskuub achter het dorp Colijnsplaat, zagen wij een grauwe franjepoot heel mooi om te zien. Veel watersnippen ± 30 stuks, 2 kemphanen en 5 Smienten. Even verderop bij de Oesterput 1 tapuit.

De inlaag Wanteskuub

Omdat de regen niet echt door wil zetten en er hier en daar opklaringen te zien waren, gingen we toch verder over de Stormvloedkering naar Schouwen-Duiveland, op de Roggenplaat in de Oosterschelde zagen wij minimaal zo'n 35 Zeehonden liggen luieren. In de inlagen bij de Plompe Toren 2 lepelaars, 1 groenpootruiter, 6 rosse grutto's en één kleine plevier. Even kort in de Prunje gekeken daarbij zagen wij 6 lepelaars, 1 gele kwikstaart. Zuidelijke Prunjeplas: 3 tureluurs, 12 zwarte ruiters, 1 lepelaar, 1 wulp en 1geoorde fuut. In de Flauwersinlagen zagen wij enkele krombekstrandlopers, bonte strandlopers en één bontbekplevier.

Inlagen bij de Plompe Toren

Het weer houdt zich ondanks de forse wind nog steeds prima en dus besluiten we toch ook nog maar naar vogelhut De Kluut en De Visarend te gaan. In laatstgenoemde hut doen wij een wedstrijd, wie de meeste visarenden ziet. En jawel hoor, nummer een zit een heel eind weg in een dode boom, nummer twee is voor Peter, die ziet hem jagend aankomen van rechts. Af en toe heel mooi biddend en zich recht naar beneden stortend. Bij de derde duik is het raak en goed ook, de arend heeft moeite om uit het water te komen en torst moeizaam een grote vis met zich mee, onze kant op alsmäär dichterbij. Op zo'n ± 200 meter voor de hut bevindt zich een paal in het water met boven op een dwarslatje. Hij zal toch niet... Nee, hij wijkt toch iets af naar links richting strekdam. Maar opeens corrigeert hij zijn afgeweken koers en komt nu weer recht op onze hut af, en recht op de paal... En jawel hij gaat op de paal zitten!! Maar de vis is te zwaar om deze op de paal geklemd tussen zijn poten te houden. Bovendien spartelt deze hevig tegen, en neemt de visarend zijn prooi mee naar het stukje slik onder de paal dat door het afgaande water zichtbaar is geworden.

Foto van uit de vogelkijkhut de Visarend

Met het blote oog is het prachtig plaatje, door de verrekijker is het net een uitzending van National Geographic, en dan door de telescoop... ongelofelijk mooi !!! . De felle gele blik van deze (adulte) visarend, het hele beest vol in beeld, argwanend in de rondte speurend, niet helemaal op zijn gemak, één klauw op de enorme vis. De vis spartelt zodra hij de snavel in zich voelt en als de vis in de lengte van de visarend komt te liggen, zien we dat de lengte praktisch overeenkomt met die van de arend, van borst tot staartpunt. Onze euforie kent geen grenzen, gelukkig is het dak van de hut stevig vastgespijkerd. Dit is zo fantastisch mooi, mooier kan het echt niet. Visarend en vis besluiten uiteindelijk een betere plek op te zoeken. Met veel moeite gaan beide de lucht in en moeizaam flappend komt ze vlak voor ons langs de hut, afwijkend naar links vliegend om uit beeld te verdwijnen richting de bomen.

We zijn nog niet bijgekomen of visarend nummer drie dient zich aan, ook jagend en duikend. Verder een grote zilverreiger en een paar bruine kiekendieven. Heel ver van ons vandaan vliegen vrij hoog, 7 grote vogels. Volgens Peter zijn het zeker roofvogels, maar helaas vliegen ze van ons af en kunnen we er niet achter komen wat het zijn. Ineens weer een visarend op de strekdam aan de linkerkant van de hut. Vrij dichtbij naast een Kleine mantelmeeuw, met een vis voor zich. De vis al zeker voor de helft opgepeuzeld en we vragen ons af of het dezelfde visarend is die we zo dichtbij zagen en naar links weg vloog. Maar de vis is al zo ver op dat in die korte tijd eigenlijk niet gebeurd kan zijn. En deze vogel lijkt al verzadigd, hij eet niet meer van de vis. Bovendien heeft niemand van ons drieën één passend in de hut, de vogel aan zien komen vliegen, en goed afgezocht hadden we die kant nog niet. Het is waarschijnlijk dus toch een andere visarend. Aan de rechterkant dacht Peter ver weg boven de N-59 een Havik te zien vliegen, maar die is zelfs met de telescoop niet te vinden.

Een heel slechte VideoCam Foto van de visarend

Heel in de verte vliegt laag over het wateroppervlak een vogel die ofwel een Houtduif ofwel een Slechtvalk is. Hij lijkt het Haringvliet over te steken, het lijkt me geen plek en hoogte (laagte) voor een Houtduif, maar zekerheid hebben wij niet. Een paar Bruine kiekendieven zijn in de verte zichtbaar en een daarvan komt al jagend voorlangs de hut. Opeens zit er een roofvogel in een van de struiken op de strekdam voor de hut, het zal wel de kiekendief zijn die daar al een tijdje rondvliegt. Maar nee, het is een juv vrouwtje Havik! Op slechts ca 150 meter afstand! Prachtig. Er komen nog een paar vogelaars binnen, en er blijkt nog een (vierde) vijfde Visarend aanwezig, zittend op een strekdam ver van ons vandaan. De anderen zitten nog op hun plek of zijn jagend te zien. Vanuit vogelhut De Kluut zien we een grote zilverreiger. Dat kan dezelfde zijn als degene die we vanuit de vorige hut zagen, die zat er niet meer toen we daar weggingen. 20 brandganzen en op de terugweg naar de auto weer een overvliegend visarend.

Om ongeveer 15:00 uur komt er regen opzetten en het komt met bakken uit de hemel vallen. Vanaf 09:00 uur was het eigenlijk al die tijd droog gebleven. Op dat moment zijn we op de Philipsdam, na een half uurtje is het weer droog, boven de Slikken van de Heen vliegen 6 bruine kiekendieven naar het zuiden. Even kort naar de Scherpenissepolder gereden maar niet echt de tijd genomen om naar de breedbekstrandloper te zoeken. Boven de Oesterdam jawel, weer een visarend, nummer (vijf) zes die dag. Om 17:00 uur zijn we weer terug in Goes.

Peter en Idde in de Scherpenissepolder

Er zijn van die speciale dagen in het vogelaarbestaan waar je weken op kunt teren. Waarvan je jaren later nog steeds de kick kan voelen, omdat de indrukken op je netvlies staan gebrand. Vandaag was zo'n dag. Wij zullen deze dag niet gauw vergeten.

Foto's: Peter, Idde en Bram.